

kolikor mogoče sporazumno in jaz moram le reči, da smatram njegovo načelo, da treba nastopati dobrohotno in z poukom, kot izredno prospešno. (Tako je!) Zgodi se pa, da nižji uradniki, časih činitelji, ki niti ne spadajo v ta organizem, ne delujejo v smislu tistih najboljših namer in namenov, ki jih goje na najvišjem mestu. Ako se potem taki ljudje lotijo reči, ki jih ne razumejo, ker se pač z njimi preje nikoli pečali niso, je nesreča gotova. Minister je rekel, da se ne sine nenasilno postopati, to je prvo načelo.

Največja surovost pa je nevednost podrejenih uradov in uradnikov. Ti uradniki mnogokrat posežejo vmes z roko, katera večkrat rani najbolj občutljive življenske živce teh gospodarskih panog. (Živahno pritrdjevanje).

Smatram za svojo dolžnost tukaj izjaviti, da se minister Höfer in jaz sporazumno največ trudiva, da se nastale težkoče omilijo, in da bomo storili vse, posebej pa še jaz, kakor je moja dolžnost, da pazim na to, da izvršitev teh odreb, (ki se tičejo kmetijstva), ne postavlja pr delovanja samega v nevarnost (Pritrdjevanje). Našim kmetom smo dolžni, da ne izjavimo samo, katera je naša dolžnost, da se bomo zavzemali za nje, temveč mi jim hočemo reči, da smo v poljedelskem ministrstvu mnenja, da so kmetje storili nekaj velikega in občudovanja vrednega. (Pritrdjevanje). Vedno bom pripravljen, da bom uvaževal vaše nasvete, ako pridete v poljedelsko ministrstvo, in jih bom zastopal tudi v uradu za ljudsko prehrano.

Skoroda 30 let, odkar pripadam poljedelskemu ministrstvu, je bilo vedno moje prepričanje in jaz sem pri svojem uradnem delovanju tudi vse storil, da se kmetijska organizacija izpopolni. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje). Bil sem vedno naziranjca, da izkušnje, da so nasveti kmetijskih stanovskih organizacij in izkušenih kmetovalcev za upravo ne samo koristni, temveč tudi potrebni, da moremo mi, ki vodimo upravo, svoje v strokovnem oziru mnogokrat pomanjkljivo znanje izpopolniti z njihovimi nasveti. Zastopnike kmetijstva prosim, povejte kmetom, da smo v poljedelskem ministrstvu jim vedno hvaležni za njih nasvete. (Pritrdjevanje).

Glede postave, ki je sedaj v razpravi, pa si dovoljujem omeniti, da ona ne bo nič zboljšala in nič poslabšala. Vsebinska naredb bo tisto, kar bo treba v vsakem posameznem slučaju preiskati in njegovo izpeljavo izvesti po pravi poti. Poslanec Maixner je izjavil, da bi s kmetijskega stališča bilo bolje, ako bi se ta zakon ne sprejel. Temu nasproti pa bi povdarjal, da bo pooblastilni zakon ustvaril pravi in oblikovni okvir, da bomo po njih pravi vrednosti preizkušali naredbe, ki se bodo izšle. Zagotovljeni bodite, da bo poljedelsko ministrstvo sodelovalo pri vseh vaših delih in da bo imelo razumevanje za vse vaše težave, bolečine in želje. (Živahno, delj časa trajajoče pritrdjevanje in ploskanje. (Govorniku od mnogih strani čestitajo).

Prodaja živine in dohodnina.

Slovenski živinorejec iz Posavja nam piše:

V »Slov. Gospodarju« smo nedavno brali, da je poslanec dr. Verstovšek na Dunaju zahteval, naj se prodaja živine ne šteje k dohodkom, ki se obdačijo z dohodnino, in naj vlada v tem smislu poudči davčne oblasti, ker se s prodajo živine zmanjšuje premoženje posestnikov.

To bo res dobro, če se to doseže in dožene. Brez potrebe smo prodano živino napovedali za dohodnino med dohodki. Tako stoji v § 159 dohodninske postave. Glej knjigo »Dohodnina«, ki jo je izdal Valentin Žun, c. kr. finančni tajnik, na strani 10:

»Dobički iz prodaje imovine (posestev, vrednostnih papirjev, obrtov itd.) niso redoma davku zavezani prejemki. Obdačiti pa jih je tedaj, kadar se davčni zavezanec peča obrtoma z nakupovanjem in prodajo imovinskih predmetov ali izvršuje to kot spekulacijsko opravilo«, recimo mešetar. Nadalje: pri napovedi za dohodnino se ne smejo odbiti uporabe za zboljšanje ali pomnoženje imovine (§ 162 doh. zak.). Če kupiš vole, je to zboljšanje ali pomnoženje imovine, in kar

si plačal za nje, se pri dohodninski napovedi ne sme šteti med stroške; ravno tako pa je to zmanjšanje imovine, če prodaš vole; živina je gotovo važen del premoženja; dobički iz prodaje imovine pa niso davku zavezani prejemki, razen, če kdo baranta z živino ali z razkosanjem zemljišč.

Za letos je dohodninska napoved že zdavno oddana, (V mariborskem okraju pa še te dni roma na stotine napovednih tiskovin tudi v kočje najboljših posestnikov. V Mariboru imamo posebno močen davčni vijak za kmeta. Ta vijak navijajo ali »šrajfajo« dr. Oplustil, Rudl in Doleček) ali za priziv se bo čas, ko pride plačilni nalog, in pa za prihodnjic si bo to dobro zapomniti, da prodaja živine ni dohodek v smislu dohodninske postave, ampak zmanjšanje premoženja; kakor se pri napovedi izdatek za povečanje premoženja ne sme odbiti, tako bi se skupiček za prodano, to je zmanjšano imovino ne smel šteti med dohodninske dohodke. (In v naših krajih davčni uradnik pritiskajo kmetu ravno vsled prodane živine in mu nprtiijo velik dohodninski davek, dasiravno je zadolžen in le s težavo shaja na posestvu).

Državni zbor.

V nedeljo, dne 15. julija je državni zbor prekinil svoje poletno zasedanje, da se tako da kmetiskim poslancem možnost, pomagati doma pri spravljanju žetve. Počitnice bodo baje trajale 3 do 4 tedne. Med počitnicami bodo zborovali različni odseki.

V seji dne 12. julija se je med drugim sprejel zakon o begunskem vprašanju, namreč o oskrbovanju in podpori nesrečnih beguncev, ki so morali vsled vojske zapustiti vse, kar so imeli in zbežati v tuje kraje. Za poročevalca je bil izvoljen slovenski poslanec dr. Krek, ki je povdarjal, da je poglavje o begunskih eno najbolj žalostnih v tej svetovni vojski. Naša dolžnost je, da storimo vse, kar je mogoče. Dati moramo beguncem popolno odškodnino za vse to, kar so morali prestati. Z zakonom samim ni mogoče odpraviti žalostnega položaja beguncev, to se more storiti le tedaj, če vsi, od cesarja do zadnjega delavca, pomagajo beguncem. Naše geslo mora biti: Boj vojski, živel mir! Zakon o begunskem vprašanju je zbornica skoraj enoglasno sprejela.

V petek je zbornica sprejela zakon, ki določa, kdo in koliko se mora plačevati davka od vojnega dobička. Sklenilo se je, da se vojni dobički, ki znašajo na leto manj kot 5000 K, ne bodo obdačili. Dobiček čez 300.000 K pa se naj obdačuje s 60%. Krščanski socialci dr. Jerzabek je ostro prijemal vlado, ker dovoli, da davčna oblast neusmiljeno nalaga davke na kmetijske rame, bogatih vojnih liferantov in židov, ki so napravili v vojski pravzaprav največje milijonske dobičke, pa se ni tako močno prijel. Rekel je tudi, da bo vojska tedaj ponehala, ko židje ne bodo imeli več dobičkov. Potem bo prišel mir, a ne tedaj, če se zbirajo socialisti v Štokholmu.

V soboto, dne 14. julija se je med drugim sprejel zakon o zvišanju in uravnavi vojaških podpor. Potrebne družine dobijo po tem zakonu večjo podporo. Ko dobimo o tem zakonu natančne podatke bomo poročali. Zbornica je tudi razpravljala o zakonski predlogi, da se zopet uvedejo porotna sodišča. Ta predlog je bil sprejet, pač pa je bil odklonjen predlog, da bi se tudi ženske pripuščale za porotnike.

Tudi v nedeljo, dne 15. julija je bila seja, v kateri je domobranski minister pl. Čap odgovarjal na interpelacijo nenemških poslancev, v kateri se z ozirom na neko posebno povelje vojnega ministrstva očita vojaški oblasti, da pristranski postopa z nenemškimi vojaki. Minister je rekel, da se je dotično povelje napačno razumelo in da se mora z vojaki vseh narodnosti enako postopati. Zbornica je nato sprejela z nekaterimi spremembami zakon o davku na vojne dobičke, ki ga je vrnila gosposka zbornica in zakon o zavarovanju rudniških delavcev proti nezgodi. Pred zaključkom se je predsednik dr. Gross povdarjal, da čaka zbornico, pri njenem zopetnem sestanku, za katerega pa še čas ni natančno določen, veliko važnega dela, da preuredi Avstrijo, tako, da se bodo v njej čutili srečne vsi njeni narodi.

O predlogih in interpelacijah naših poslancev poročamo na drugem mestu.

Odseki so zadnji čas prav pridno zborovali. V imunitetnem odseku se je na predlog dr. Korošca enoglasno sklenilo, da se predlaga zbornici, da je mandat koroškega slovenskega poslanca Grafenauerja, ki ga je cesar pomilostil, še pravnoveljavnen in se ga naj pozove, da pride k sejam.

V brambnem odseku je izjavil domobranski minister Čap, da bo domobranksko ministrstvo pravično in dobrohotno, ozirajoč se na gospodarske potrebe države, presoajalo prošnje za vojaške oprostitev in bo osebno gledal na to, da tozadevno ne bo prišlo do nedostatkov; ako bi se pa vendar kje vrinili, naj se mu taki slučajji nemudoma naznanijo. Rekel je, da pride vsak dan v ministrstvo povprečno 1500 prošenj.

Zelo važna je izjava, katero je podal v ustavnem odseku dne 14. julija ministrski predsednik dr. vitez Seidler. Izjavil je, da vsa Avstrija čuti, da je treba našo ustavo spremeniti. Paragraf 19 avstrijskega temeljnega zakona sicer govori o enakopravnosti vseh narodov, a vendar nikdar ni prišlo do izvedbe te točke programa naše ustave. Vlada želi, da se ustavna sprememba, kakoršna bi odgovarjala željam vseh narodov, sklene v državnem zboru in ne (kakor so hoteli Nemci) s pomočjo § 14. Zbornica si naj sama izbere pot, katera bi vodila do uspeha. Vlada bo vesela, ako se ta važna zadeva res izvede v srečo in zadovoljnost vseh avstrijskih narodov. Zapričeti se mora delo, ki bo pripravilo notranji mir in dovedlo tudi do zunanjega miru. Doseči hočemo temelj pravičnosti, zmernosti in spravljivosti, utrjeni v lepi edinosti vseh narodov.

Besede viteza Seidlerja so vzbudile splošno presenečenje. Posebno presenečeni pa so Nemci, katerim je ministrski predsednik s temi besedami odločno povedal, da cesar in njegova vlada ne trpi, da bi imeli v Avstriji gospodujoč in nasilen narod, poleg njega pa tlačene in teptane narode. Vsem narodom se morajo zagotoviti njih pravice, ki jim gredo po božjih in naravnih zakonih. Predpravicam nemškega naroda mora biti konec!

Posamezne stranke in klubi so že sestavili posebne odbore, kateri bodo izdelali in pripravili načrte za spremembo ustave in avtonomijo narodov. Naš Jugoslovanski klub tudi sedaj stoji vrlo na straži za pravice Jugoslovancev.

Naše žrtve za domovino.

Iz Šmarja pri Jelsah nam pišejo: Prišla je žalostna vest, da je na italijanskem bojišču, dne 10. junija t. l. zadet od mine padel Franc Novak, posestnik v Stranjah. Pokojni zapušča štiri nedorasle otročice in neutolažljivo ženo. Ljubil ga je vsakdo, kdor ga je poznal, kajti ni bil le skrben in vesten gospodar, ampak tudi prijazen in miroljuben sosed; bil je mož v pravem pomenu besede. Rad je prihajal na naše prireditve, podpiral naše organizacije, bil je tudi dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja«.

Od sovražne mine zadet, je padel dne 10. junija t. l. junaške smrti za cesarja in domovino na tirolskem bojišču v najboljši mladeniški dobi 23 let posestniški sin Avgustin Kurbus od S. v. J. a. n. z. a. na Dravskem polju. Padli junak se je ves čas, odkar nam je verolomni Italijan napovedal vojsko, bojeval na italijanski fronti. Bil je mladenič blagega in mirnega značaja, priljubljen od vseh, ki so ga poznali. Za njim žalujejo starši, sestre in brati, izmed katerih se nahaja eden od izbruha svetovne vojske zdrav in čil v bojnih jarkih.

Poroča se nam, da je ponoči dne 12. apr. t. l. na laškem bojišču junaške smrti padel Martin Lah, doma iz Slaplinec pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Imenovano noč je bil v službi kot telefonist v najsrednji postojanki, v vedni nevarnosti, ker so Italijani na drugi strani v skalo vrtali, z namenom uničiti postojanko. In res, to noč je nastala razstrelba, pri kateri se je vnel petrolej in ga najbrž zadušil. Rane ni imel, bil je na eni strani samo obžgan. Bil je vrlo izobražen fant, star komaj 19 let. Bil je možkega mirnega značaja ter ud mlad. Marijine družbe. Zares, občina slaptinska, veliko tvojih vrlih sinov je že častno padlo v tej kruti svetovni vojski.

Od Sv. Martina pri Vurbergu se nam piše: Meseca junija 1915 je storil junaško smrt na ruskem bojišču najstarejši sin občespoštovane rodbine Majeričeve, Anton Majerič iz Spod. Korene, črnovojnik lovskega bataljona št. 20. Za njegovo hrabrost ga je presvitli cesar nedavno odlikoval z bronasto kolajno. Za njim žalujejo sivolasi starši, bratje in sestre. Iz te družine se še nahajajo trije sinovi na bojiščih.

Od Sv. Bolfenka v Slov. gor. se nam piše: Za domovino je daroval svoje mlado življenje mladenič Janez Vršič, saper pri domačem saperskem bataljonu. Zbolel je na bojišču in bolnega so prepeljali na Dunaj. Dne 23. junija sta ga šla se oče in sestra obiskat, a našla sta ga mrtvega. Truplo se je prepeljalo v domovino in se položilo na Petrovo ob ogromni udeležbi rojakov na domačem pokopališču k večnemu počitku. Počivaj mirno v domači zemlji, vojščak-trpin, popotnik Ti utrujeni! Le ena Ti želja spolnila se je, da v zemlji domači Ti truplo leži! Svetila Ti božja luč!

Razne politične vesti.

Avstrijski Slovani bodo pri ustavni spremembi skupno nastopili, kar je potrebno že za voljo tega, ker tudi Nemci, in sicer njihovi zastopniki v poslanski in v gosposki zbornici, enotno nastopajo. V nedeljo dne 15. julija se je po seji poslanske zbornice vršilo skupno posvetovanje za zastopnikov Jugoslovanskega kluba, Češkega svaza in Ukrajinske parlamentarne zveze o skupnem nadaljnjem postopanju za bodočnost. Pametni Nemci že sami uvidevajo, da se bo tudi nam Jugoslovanom morala dati pravica samoodločbe. Tako je n. pr. nemško-nacionalni poslanec dr. pl. Lodgmann poslal zborovanju čeških Nemcev v Pragi pismo, v katerem pravi, da če češki Nemci zahtevajo za se samoupravo češkonemškega ozemlja, se mora ta pravica slovesno priznati tudi drugim avstrijskim narodom, med njimi tudi Jugoslovanom. Da bi se nemške želje s kakšno vladno odredbo za stalno uredile, na to ni več misliti. — Polagoma prihajajo tudi Nemci do prepričanja, da morajo tudi Slovani priti do svojih življenjskih pravic. Ni še sicer večina nemških poslancev na tem edino možnem, ter edino pravičnem stališču, vendar pa bodo končno prišli na to stališče, ker bodo morali priti. Razvoj razmer se ne da več zasukati nazaj.

Kakor vsi drugi avstrijski narodi, tako se tudi Čehi z vneto pripravljajo na ustavno spremembo v Avstriji. Dne 24. in 25. julija se bo v Pragi vršilo skupno posvetovanje državnozbornske Češke zveze in zastopnikov češkega narodnega sveta. Dne 26. t. m. bo zboroval Češki Svaz, dne 29. julija pa češka socialna demokracija.

Češki Nemci so imeli v nedeljo, dne 15. julija v Pragi veliko politično zborovanje, na katerem so zavzeli stališče napram nameravani notranjepolitični preuredbi Avstrije. Sprejela se je resolucija, v kateri se izraza vladi, ki ni znala preprečiti pomiloščenja zaprtih Slovanov, najostreje nezaupanje. Pri ustavni spremembi v Avstriji ta vlada ne sme imeti vodstva preureditve v svojih rokah. Zahteva se pravica samoodločbe za nemški del Češke, nemški državni jezik, nemško, narodno zaokroženo upravno ozemlje za Č.ško z lastnim deželnim zborom, deželnim odborom in razdelitvijo okrožij. Zborovanje se odločno izreka proti češki državnopravni obliki. Nemci hočejo vstrajno delovati na to, da se rešijo češkega vodilnega nadvladja. V svesti svoje moči so odločeni iti do skrajnosti. — Češki Nemci se torej svoje zagrizenosti niso opustili. Vojska jih torej še dosedaj ni izpametovala.

Hrvatski sabor je pričel dne 12. julija zopet zborovati. Novi ban Mihalović je izjavil, da bo njegova vlada res prava hrvaška vlada. Upeljati hoče splošno in enako volilno pravico. Delovati hoče za sporazumno delovanje Hrvatske z Ogrsko. Opozicija je ugovarjala in klicala banu: »Oslobodite nas Madžarov!« V seji dne 13. t. m. so podale stranke svoje izjave. V imenu vladne stranke sta izjavila dr. Mazuranič in dr. Pejačević, da sta zadovoljna z novo vlado. V imenu opozicije so se izjavili proti vladi dr. Pavelić, dr. Pazman, Radič in Budisavljevič. V imenu Starčevićeve stranke prava je izjavil dr. Pavelić da Starčevićeva stranka vstraja na svojem programu in se pridružuje jugoslovanski izjavi v avstr. državnem zboru.

Zahteva združitvev hrvatskih in slovenskih dežel pod žezlom Habsburžanov. Za uresničenje tega ideala se bo stranka odločno borila ne samo v saboru, ampak tudi izven sabora. Od večine, ki plazi za Madžari, so izstopili poslanci Valerijan Pribičević, Budisavljevič, Lorković in Rosić. Upati je, da bo na Hrvatskem kmalu odklenalo ljudem, ki zagovarjajo zvezo Hrvatske z Ogrsko.

V Nemčiji so se izvršile velike notranjepolitične spremembe. Dosedanji državni kancelar Bethmann-Hollweg je odstopil. Na njegovo mesto je imenovan državni komisar za prehrano 60letni dr. Jurij Michaelis. Med kandidati za Bethmannowega naslednika je bil tudi bavarski ministrski predsednik grof Hertling. Ker pa je grof Hertling katoličan in celo član katoliškega centra (katoliška stranka v Nemčiji), so protestanti in svobodomiselnici razvili za kulisami proti njemu močno agitacijo in tako je bil dne 14. julija imenovan za državnega kancelarja pristaš svobodomiselnih stranke dr. Michaelis. Za njegovo imenovanje so se zelo trudili imejitelji velike industrije, t. j. tovarnarji topov, streliva in drugega blaga. Ker pa si ti ljudje iz gole dobičkaželjnosti ne želijo skorajšnjega miru navdaja prijatelje miru v Nemčiji Michaelisovo imenovanje z nekako negotovostjo.

Večina nemškega državnega zbora bo danes, dne 19. julija, kakor je bilo sklenjeno dne 14. t. m., sprejela posebno mirovno resolucijo, v kateri se nemška zbornica izreka zoper pridobitve, za mir, za trajno spravo med narodi in za prostost morja. Dokler pa sovražniki odklanjajo tak mir, hoče nemško ljudstvo še nadalje braniti svoje življenje in svoje pravice. Ali bo novi kancelar uravnal svojo politiko po tej resoluciji in kako bo izvedel preustroj državne uprave ter spremembo volilne pravice, se bo še le pokazalo.

Na bojiščih

Položaj na ruskem bojišču se je za nas zadnje dni precej zboljšal. Vsled neugodnega položaja so se morali naši od 10. do 15. julija umakniti v ozemlju zahodno od Stanislava na zahodni breg reke Lomnice. V tem času smo morali izprazniti in prepustiti Rusom mesti Halič (ob Dnjestru) in Kaluš (ob Sivki zahodno od Stanislava). Ob izlivu Lomnice v Dnjestr je skušal ruski general Čeremisev s prehodom ruskih čet na severni breg Dnjestra pretrgati zvezo naših čet tostran in onostran Dnjestra in obkoliti čete, ki stojijo v južnem kotu med Gnilo in Zloto Lipo. A naš odpor in vsled deževja narastle reke so preprečile ta ruski načrt. Ker so se naše čete močno ojačile, smo dne 15. julija pričeli ob Lomnici napadati in smo na več krajih našo črto na nevarnih točkah izravnali. Naslednji dan, dne 16. julija pa je bil naš pritisk v ozemlju pri Kalušu tako močen, da so Rusi morali mesto Kaluš izprazniti in zapustiti tudi ves zasedeni del zahodnega brega Lomnice. Pri naših protinapadih so se zopet proslavili junaški hrvatski polki. Rusi in njih zavezniki so s prodiranjem zahodno od Stanislava hoteli doseči največje evropske petrolejske vrelce v ozemlju srednjegalskih mest Stryj, Drohobič in Sambor, odkoder dobivajo nemški P-čolniki za svoje delovanje potrebni petroleji.

V Rumuniji, in sicer ob Seretu in ob Donavi, obojestransko obstreljevanje s topovi.

Na italijanskem bojišču so se vršili manjši italijanski napadi pri Jamljah, vzhodno od Gorice in pri Tolminu. Dosegli pa Lahi niso nič. — Naš P-čoln je dne 8. t. m. eno uro uspešno obstreljeval vojaške naprave v mestu Derna v Severni Afriki, ki se sedaj nahaja v italijanski posesti.

Na francoskem bojišču so Nemci na Angleskem delu fronte dosegli nekatere uspehe; na vzhodnem delu bojišča, t. j. ob Mozi in v Šampanji pa Francozi neprestano napadajo in pritis-kajo Nemce korak za korakom nazaj.

Na macedonskem in na turških bojiščih samo manjše praske.

Tedenske novice.

Birmovanje v konjiški dekaniji. Od 7. do 10. julija se je vršilo birmovanje v naši dekaniji. Vseh birmancev smo imeli 2342: Loče (7. julija) 478, Konjice (8. jul.) 931, Zreče (9. jul.) 384, Čadram

10. (jul.) 549. Svojega Nadpastirja so verniki povsod sprejeli z otroško vdanostjo in z velikim spoštovanjem. Prezvizišeni Nadpastir pa so poleg trdapolnega birmovanja v pomenljivih cerkvenih govorih vlivali tolažbe v ranjena srca vernikov. Tako so govorili v Ločah o starozakonskem svetem ognju in o ognju sv. Duha, v Konjicah o starih častnikih, katere nam omenja sv. pismo novega zakona, v Zrečah o Mariji Tolažnici žalostnih in v Čadramu o zaupanju v Boga in o molitvi.

Duhovniška vest. Župnijo Sv. Urban pri Ptuju dobi č. g. Jožef Panič, župnik pri Sv. Antonu na Pohorju.

Odlikovanje lavantinskega duhovnika. Cesarski stajerski namestnik je odlikoval duhovnega svetovalca in župnika v Zrečah, č. g. Matija Karba s častno kolajno za štiridesetletno zvesto službovanje. Odlikovancu naše čestitke!

Nov vojni kurat. Č. g. Mihael Barbič, kaplan v Ljutomeru, je poklican za vojnega kurata v neko vojno bolnišnico.

Vojni kurat za slovenske vojake v Celju. Č. g. Klobovs, vojni superijor, je bil pred par dnevi v Celju in ob enem v samostanu ter odločil P. Hieronyma Streminger, vikarja celjskega samostana za vojaškega kurata za slovenske vojake v Celju.

Krščanski pozdrav. »Bogoljub« piše v svoji letošnji julijski številki o tem med drugim to-le: »Najlepši izmed pozdravov pa je krščanski: Hvaljen Jezus! S tema dvema besedicama pozdravite človeka, pohvalite Jezusa, za nameček pa dobite še odpustek (50 dni). Zato smo vam ta pozdrav okrajšali, da ga lažje rabite. In zares, odkar imamo okrajšan ta pozdrav, opazamo, da je prišel malo bolj v navado. Pa mora priti še bolj! Na neko tozadevno vprašanje, oziroma obžalovanje s Stajerskega, čes, da se je z okrajšano obliko izgubil odpustek (ker so odpustki natančno navezani na besedilo), bodi povedano, da je na prošnjo ljubljanskega škofijstva Rim dovolil isti odpustek za okrajšani pozdrav. In to dovoljenje je dano ne samo za ljubljansko škofijo, marveč splošno. Če kdo v Afriki izreče »Hvaljen Jezus«, ima ravnotako odpustek kakor na Kranjskem.«

Poročnik Kolšek padel. Enoletni prostovoljec Kosi in črnovojnik Andrej Roškar pišeta z bojišča, da je dne 11. julija na laški fronti padel zadet od sovražne mine poročnik Kolšek. doma iz Polzele. Padli junak je bil član naših organizacij in je vrlo deloval v mariborskem Orlu. Padlemu junaku, vrlemu somišljeniku, lahka zemlja, kjer počiva njegovo junaško truplo!

»Stajerc« in Jugoslovani. Zahteve naših poslancev in našega ljudstva, naj se na jugu naše monarhije razmere uredijo po načelih narodne enakopravnosti in samoodločbe, so »Stajerca« tako razburile in mu tako zmedle tisto že itak zelo borno in skromno merico pameti, s katero je razlagal, da z vsemi stirimi brca zoper jugoslovansko državo, katera se kakor pošast dviga pred njegovo razpaljeno domišljijo. Revček se nam res smili. V pomirjenje mu bodi, da mu ne bo treba iti v jugoslovansko državo, ker v pravično preurejeni in prenovljeni Avstriji ne bo več prostora za »Stajerca« in za nemškutarsko sleparstvo.

»Stajerc« kot visličar. »Stajerca« kaj radi napadajo visličarski nagoni. Leta 1914 je njegova visličarska narava kar zdvijala. Pomiloščenje političnih obsojencev njegovih visličarskih nagnjenj ni pomirilo ali ublažilo, marveč se hujše razvnelo ter je povzročilo hude živčne napade. Takšen napad se je zopet zgodil o priliki, ko poroča o boju češko-slovanske brigade na ruski strani pri Zborovu. Takim ljudem, tako kliče »Stajerc«, pristojajo vislice. Ker pa naglica ni nikjer dobra, je najmanj dobra pri vešenju. »Stajerc« si mora dati dopasti motenje svojega poklica, ker tisti ljudje, katere bi rad spravil na vislice, niso avstrijski dezertjerji, marveč to so Čehi in večinoma Slovaki, ki so naseljeni v Rusiji ter imajo tamkaj že državljansko pravico. To se je uradno ugotovilo. Obenem je oblastveno dognano, da so se avstrijski vojaki in med njimi češka 19. infanterijska brigada pri Zborovu junaško držali in hrabro bojevali. Tako se je »strik za vrat«, ki ga tako vneto in vztrajno meče »Stajerc«, zopet pretrgal.

Razpuščen občinski zastop. Namestništvo je radi nesklepčnosti razpustilo občinski odbor v Iljasovcih, okraj Ljutomer, in poverilo vodstvo občinskih poslov županu Matiji Slekovcu.

Predlogi in interpelacije slovenskih poslancev. Slovenski poslanci so podali v državni zbornici v